

C17 – SLAN3

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

9 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de resultaten van de studie over de volkstuintjes

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van volkstuintjes

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de herwaardering van de volkstuintjes

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de mogelijke verdwijning van tal van volkstuintjes

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de resultaten van de studie over de volkstuintjes

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van volkstuintjes

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de herwaardering van de volkstuinten

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de mogelijke verdwijning van tal van volkstuintjes

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Er is maar één onderwerp vandaag: er gaat inderdaad heel veel aandacht uit naar het thema volkstuinten. Het ligt ook in het verlengde van de vragen om uitleg van mevrouw Merckx-Van Goey en mevrouw Vogels in april 2007 (*Hand.* VI. Parl. 2006-07, C172). Er is intussen een studie door de Universiteit Gent (UGent) ondernomen, die voormalig minister-president Leterme bestelde. En er is een schriftelijke vraag ingediend door de heer Sannen, die een en ander in gang heeft gezet. Ik ben blij dat we er hier, over de partijgrenzen heen, aandacht aan besteden.

Zelf heb ik het geluk gehad om heel wat volkstuintjes te bezoeken, in Brussel en ook in Antwerpen. Het belang ervan kan inderdaad niet worden overschat. Het is een heel zinvolle vrijetijdsbesteding voor heel wat mensen. Het is bovendien een gezonde vrijetijdsbesteding als het op een verantwoorde manier gebeurt. Er zijn sociale aspecten aan verbonden. Er is het contact met de natuur. Het is een middel tegen de verzuring. Het sociale contact gebeurt bovendien over cultuurgrenzen en leeftijdsgrenzen heen. De verbondenheid tussen mensen kan vergroten. Het belang ervan zal alleen maar toenemen als men de inbreiding van onze steden mee in rekening brengt. Ik

zie dat gebeuren in mijn eigen stad Halle, waar het aanbod aan appartementen enorm toeneemt. Mensen gaan opnieuw op zoek naar contact met de natuur, en volkstuinten kunnen daar een antwoord op bieden.

De studie leert ons het volgende. Het belang van de volkstuinten zal alleen maar groeien door bepaalde maatschappelijke evoluties zoals de vergrijzing en het toenemende aantal flats. Op middellange termijn dreigt een derde van de volkstuintjes te verdwijnen om planologische redenen.

In Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest samen zijn er ongeveer 4600 volkstuinten, verdeeld over 114 volkstuintparken met een totale oppervlakte van 137 hectare. De helft van alle volkstuinten ligt in de provincie Antwerpen, het overgrote deel in het grootstedelijke gebied Antwerpen. West-Vlaanderen en Limburg hebben het kleinste aandeel aan volkstuinten.

Het voorzieningenniveau in de meeste volkstuintparken is eerder laag. Slechts 14 procent van alle volkstuintparken heeft een kantine, 7 procent heeft elektriciteit, 9 procent heeft sanitair en 5 procent heeft leidingwater. Ze zijn niet altijd optimaal gelegen. Ongeveer 40 procent van alle volkstuintparken ligt in de onmiddellijke nabijheid van een storende geluidsbron en 35 procent van alle volkstuintparken dreigt op korte of middellange termijn te verdwijnen door de onderliggende planologische bestemming van de gronden.

Op 24 april 2007 is hier al een discussie over gehouden naar aanleiding van twee vragen om uitleg van mevrouw Vogels en mevrouw Merckx-Van Goey. De toenmalige Vlaamse Minister van Landbouw stelde toen in zijn antwoord: "Eens de bevindingen er zijn en het resultaat wordt opgeleverd, gaan we dat grondig evalueren. Op basis van de verkregen inzichten kunnen we dan zien hoe vanuit het beleid ingespeeld kan worden en welke beleidsacties er desgevallend aan verbonden kunnen worden." Eind 2006 heeft de Vlaamse Regering beslist om de volkstuinten volledig te laten inventariseren. Er is toen een studieopdracht gegeven. De resultaten van deze studie zijn nu bekend. Welke conclusies trekt de Vlaamse Regering uit de resultaten van deze studie?

Sommige volkstuintjes liggen ongelukkig, naast auto-snelwegen bijvoorbeeld, sommige liggen in natuurgebieden, in woonuitbreidingsgebieden of op gronden met andere bestemmingen. Heeft de minister plannen om de wetgeving aan te passen en de volkstuintjes een apart, beschermd statuut te geven?

Voormalig minister-president Yves Leterme kondigde aan dat hij het voorstel van De Vlaamse Volkstuin om bij verkavelingen van nieuwe sociale woningen ook volkstuintjes aan te leggen, zou onderzoeken. Wat is uw standpunt hierover? Gaat de Vlaamse Regering acties ondernemen om gemeentebesturen en verenigingen te stimuleren om vlakbij woonkernen laagdrempelige volkstuinparken in te richten?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben het vaak oneens geweest met uw voorganger, behalve toen hij de schop in de grond stak ergens in een West-Vlaamse volkstuin met de bedoeling een signaal te geven naar de Vlamingen dat volkstuinen voor hem wel degelijk belangrijk waren. Ik heb dat meteen onderschreven, mede vanuit een persoonlijke affiniteit met het thema. Mijn vader heeft er altijd naar verlangd om een volkstuintje te kunnen bewerken in het Antwerpse, maar is er nooit in geslaagd er een op de kop te tikken. Intussen bewerkt mijn zus wel een volkstuintje ergens in een lawaaiërig buurt naast een autosnelweg. Dit voorbeeld maakt het belang van een volkstuintje duidelijk in de praktijk.

Zoals uit de studie blijkt, zijn er heel veel allochtonen in de grootstedelijke kernen die volkstuinen hebben. Spaanse, Turkse, Marokkaanse en Vlaamse mensen vinden er elkaar en leren van elkaar groenten telen. De netwerkvorming van een volkstuintje is niet te onderschatten. De studie bevestigt het belang ervan, ook in de toekomst. Steeds meer mensen worden ouder, hebben vrije tijd en vinden in het bewerken van de volkstuinen een zinvolle bezigheid. Ze hebben contact met de natuur, met de essentie van het leven. Iets laten groeien is immers heel belangrijk.

Vandaar mijn vraag om uitleg. Hopelijk is de nieuwe minister-president even bevlogen als het om volkstuinen gaat als de voormalige minister-president. Deze bevlogenheid ook in beleid omzetten, is echter een andere zaak. Dat zou helemaal mooi zijn.

Staat u achter de maatschappelijke keuze om volkstuinen te herwaarderen en in Vlaanderen uit te breiden? Hoe ziet u de planologische verankering? Die is heel belangrijk, want uit de studie is gebleken dat in de indicatieve gedeelten van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) een categorie 'hobbylandbouw' bestaat, en daar zouden de volkstuinen kunnen worden ondergebracht, maar in het bindende gedeelte is er geen rechtsvorm om aan de volkstuinen een beschermd ruimtelijk statuut te geven. Integendeel, de meeste volkstuinen bevinden zich in een stedelijke omgeving en een andere bepaling uit het RSV stelt dat we maximaal moeten kiezen voor inbreiding. Dat houdt in dat we open terreinen eerst zullen volbouwen voor we buiten de stad nieuwe woonwijken bouwen. Het zijn precies die open terreinen – in Antwerpen zijn er een aantal – die nu

zwaar onder druk staan om woonuitbreidingsgebied te worden. Het gevolg is dat op termijn één derde van de volkstuintjes dreigt te verdwijnen.

Een ander belangrijk aandachtspunt is het comfort van de volkstuintjes. Ik heb het niet enkel over de lawaaihinder waarover de studie het heeft, maar ik stel me toch vragen bij de kwaliteit van de groenten die worden geteeld naast zo'n autosnelweg. We weten allemaal wat de uitstoot in de buurt van een autosnelweg is. Die mensen doen heel hard hun best om zo biologisch mogelijk te tuinieren, maar wat is de kwaliteit van het geteelde voedsel? We moeten daar toch oog voor hebben.

De studie stelt ook dat er op dit ogenblik binnen het beleid geen aanspreekpunt voor volkstuinen is. U bent bevoegd voor landbouw, maar eigenlijk heeft dit ook met ruimtelijke ordening en leefmilieu te maken. Het zou goed zijn mocht er binnen het beleid een duidelijk aanspreekpunt zijn, of een minister die de zaken coördineert.

Mijnheer de minister-president, loopt u even warm voor de volkstuinen als uw voorganger, en zo ja, bent u bereid om dat gevoel in daadwerkelijk beleid om te zetten?

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister-president, toegankelijk openbaar groen in en nabij woonkernen is cruciaal voor een gezonde leefomgeving, want kwaliteitsvol groen nodigt mensen uit tot bewegen. Ook biedt het ruimte voor biodiversiteit en creëert het een ontmoetingsruimte voor sociale contacten en samenwerking.

Daarnaast promoot de Vlaamse overheid in haar beleid gezonde voeding met veel groenten en fruit. Door de hoge woonkosten is het inderdaad zo dat steeds minder Vlamingen een achtertuin hebben om zelf vezels en vitamines te telen. Het is voor de mensen financieel onhaalbaar geworden. Volkstuinen, tot dusver in hoofdzaak beperkt tot de grote steden, combineren al deze troeven. Niet alleen in de grote steden, maar ook in de buitengebieden merken we de evolutie van de 'verappartementisering'. In elk dorp gaan jongeren, medioren en vitale senioren in een appartement wonen. Voor hen is een volkstuin onderhouden een interessante activiteit, niet alleen voor het leggen van sociale contacten en het kweken van gezond voedsel, maar ook om in beweging te blijven. Een volkstuinbeleid mag niet worden beperkt tot een stedelijke omgeving. In heel Vlaanderen is het de tendens om in appartementen te gaan wonen. Daardoor wonen velen in kleine woningen zonder ruimte voor een eigen achtertuin. De kavels zijn te klein of onbetaalbaar.

In het rapport van UGent staat duidelijk dat volkstuinen belangrijk kunnen zijn op recreatief, sociaal en

ecologisch vlak. De studie toont duidelijk aan dat er in Vlaanderen meer aandacht voor volkstuinen nodig is. In de studie wordt becijferd dat de aanleg en het beheer van volkstuinen goedkoop is in vergelijking met andere publieke groenvoorzieningen. Een volkstuinproject is immers perfect verzoenbaar met de ruimtelijke bestemmingen wonen en recreatie.

Ik wil even aanstippen dat ik naar aanleiding van de discussie over de volkstuinen een schriftelijke vraag heb gesteld over de planologische context waarin volkstuinen ontwikkeld kunnen worden en over het nastreven van de planologische correctheid en de bescherming van de volkstuinen. Minister Van Mechelen antwoordt duidelijk dat “volkstuinen in essentie beschouwd moeten worden als een residentieel-recreatieve voorziening. Nieuwe volkstuinen worden bijgevolg in principe geacht vergunbaar te zijn binnen de bestemmingscategorieën wonen en recreatie. Bij uitbreiding kunnen ze in bepaalde gevallen ook vergunbaar beschouwd worden in gebieden voor gemeenschaps- of openbare nutsvoorzieningen.”

De nieuw verkozen lokale besturen zijn momenteel bezig met de voorbereiding van hun beleidsprogramma voor de komende jaren. Een zoektocht op het internet leert dat heel wat gemeenten tijdens de voorbije bestuursperiode al probeerden om volkstuintjes in te richten. Hetzelfde blijkt uit de beleidsnota's van nieuwe meerderheden. Zij kunnen planologisch werken. Ze kunnen binnen de eigen ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP), binnen de eigen structuurplannen in ruimte voorzien in recreatieve zones, woonzones, woonuitbreidingsgebieden en in afgeleide ook in gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen of openbare nutsvoorzieningen.

Ik vraag me trouwens af of het wel wenselijk is om een aparte duidelijke afbakening voor al die volkstuintjes te creëren op een gewestplan. Daarmee zullen we immers opnieuw een versterkte procedure ontwikkelen. Volkstuinen kunnen ook verschuiven, en ze doen dat ook naargelang de woonbehoeften en woonsamenstellingen. Uit het antwoord van minister Van Mechelen blijkt duidelijk dat de planologische invulling door lokale overheden gegarandeerd kan worden. De lokale besturen kunnen zelf beslissen of ze de volkstuintjes willen blijven garanderen of niet. Een ingreep van boven af is niet nodig om alles planologisch in ruimtelijke structuurplannen vast te leggen.

Mijnheer de minister, de Gentse studie toont nog andere opdrachten en pijnpunten aan, ook voor Vlaanderen en voor het Vlaamse beleid. In de studie worden nogal wat problemen gesignaleerd, bijvoorbeeld het ontbreken van een budgettaire erkenning. Er staat: “Uit voorliggend rapport blijkt dat volkstuinen een belangrijke recreatieve, sociale en ecologische functie kunnen vervullen. Door de erkenning van het volkstuinwezen door elk van deze drie beleidsdomeinen zouden financiële middelen

kunnen worden vrijgemaakt voor de (her)aanleg van bestaande en nieuwe volkstuinparken.” Het lijkt me dus veel interessanter dat de Vlaamse overheid middelen ter beschikking stelt zodat het voor de lokale overheden mogelijk wordt om binnen woongebieden, binnen woonuitbreidingsgebieden of in bepaalde gemeenschaps- of nutsvoorzieningen, terreinen te verwerven en ter beschikking te stellen voor de aanleg van volkstuinen, dan om een logge ruimtelijke-orderingsprocedure vast te leggen.

Een ander pijnpunt dat in de studie naar voren wordt geschoven, is het ontbreken van een gemeenschappelijk aanspreekpunt, van een sturing vanuit Vlaanderen. De studie stelt: “Om het beleid binnen de Vlaamse overheid te stroomlijnen, maar ook met het oog op informatieverstrekking en dienstverlening naar middenveldorganisaties en lokale overheden, is het aangewezen dat er op gewestelijk niveau een volwaardig aanspreekpunt ‘volkstuinen’ wordt uitgebouwd bij een van hoger vermelde overheidsdiensten. Omdat dit aanspreekpunt ook beleidsvoorbereidende taken zal vervullen, wordt dit bij voorkeur binnen een departement gehuisvest.” Ook ik denk dat het aanspreekpunt zich best binnen het departement bevindt en dat het de lokale overheden kan helpen bij het goed uitkiezen en het inrichten van plekken. Ook kan het het gebruik van volkstuintjes stimuleren, bijvoorbeeld in overleg met de middenveldorganisaties die in volkstuintjes actief zijn.

Mijnheer de minister, onderschrijft u de conclusies en beleidsaanbevelingen van de studie van UGent? Neemt u maatregelen om zowel middenveldorganisaties als lokale besturen van steden en gemeenten actief te ondersteunen bij het inrichten en beheren van volkstuinprojecten, en dit zowel financieel als inhoudelijk, en zo ja, op welke termijn? Dit lijkt me belangrijker dan het hele verhaal van de ruimtelijke ordening, en uit het antwoord van minister Van Mechelen blijkt ook dat het is ingedekt.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou het mij gemakkelijk kunnen maken door me volledig aan te sluiten bij de andere sprekers, want veel werd al gezegd. Dat we allen een vraag over de volkstuintjes stellen, bewijst dat we dit een heel belangrijk item vinden.

Ik weet dat er in stedelijke woonkernen een grotere vraag is naar volkstuinen dan in mijn regio. In Limburg is er nog steeds veel ruimte, en ook al is ook daar een toename van appartementen merkbaar, toch blijft die erg beperkt. Bovendien bevindt men zich bij het verlaten van woning of appartement in open ruimte.

De studie is heel zinvol en toont hoe de overheid kan ondersteunen binnen de gegevens die werden bekend-

gemaakt door Ruimtelijke Ordening. Ik herinner me dat voor de aanleg van woonwagenterreinen werd bepaald dat gemeenten een financiering van de aanleg van een woonwagenterrein konden krijgen. Dat is de verdienste van de heer Martens. Ik vraag me af of er geen gelijksoortige bepaling kan worden uitgewerkt voor terreinen voor volkstuinten. Gemeenten zouden dan niet meer kunnen argumenteren dat ze geen terreinen inschrijven omdat ze dan volledig zouden moeten opdraaien voor de kosten van de inrichting. Op die manier zou een stimulerend beleid ten aanzien van de gemeenten gevoerd kunnen worden.

Maar we moeten eerlijk toegeven dat dit voor grootsteden niet gemakkelijk zal zijn. Grond is in mijn regio immers heel veel goedkoper dan in de grootsteden. Dat blijkt ook uit een onderzoek van Trends. Sowieso moeten dergelijke terreinen een beetje buiten het stedelijke gebied worden ontwikkeld.

Mevrouw Mieke Vogels: De druk op die terreinen is heel groot. Wat de heer Sannen zegt, klopt niet, want zonder ruimtelijke verankering wordt de druk om van die open terreinen woonuitbreidingsgebieden te maken volgens de filosofie van het RSV heel erg groot. De volkstuinten verdwijnen uit alle steden.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw Vogels heeft gelijk, want alles heeft te maken met de prijs van de grond. Laten we een kat een kat noemen: als wij eigenaar zouden zijn van die gronden, zouden we ook proberen te verkopen aan de meestbiedende.

Er zal vandaag geen pasklaar antwoord zijn. Het is daarom interessant om een en ander te onderzoeken binnen het ruimtelijke gegeven. We zijn volop bezig met het debat over de hervorming van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening. Dat bevat ook het aspect grondbeleid. In het verleden werd door minister Van Mechelen een percentage gegeven van publieke actoren die eigenaar waren van gronden. Ik denk nu niet alleen aan kerkraden, maar ook aan gemeenten, OCMW's en zelfs aan bouwmaatschappijen. Ik weet dat er, ook in stedelijk gebied, bouwmaatschappijen zijn die de gronden in hun bezit om de een of de andere reden, bijvoorbeeld de watertoets, spijtig genoeg niet kunnen ontwikkelen. De vraag is hoe we de publieke actoren kunnen aanzetten om de gronden te verhuren of ter beschikking te stellen. Ik ben ervan overtuigd dat het gewest wel een kader kan scheppen en een aanbod kan doen, maar dat het uiteindelijk de steden en gemeenten zijn die er een invulling aan moeten geven.

Een aantal van mijn vragen werden al beantwoord in de studie. Ik ben ervan overtuigd dat u gelooft in de bevindingen van de studie en dat u er ook iets mee wilt doen, maar hoe kunt u gemeenten en verenigingen stimuleren om de volkstuinparken te organiseren?

Hoe kan rechtszekerheid worden geboden voor de bestaande volkstuinten? Mevrouw Vogels heeft gelijk dat ze zich soms op een plek bevinden waardoor we ons vragen kunnen stellen over de gezondheidsaspecten van de teelt. Ik woon anderzijds in een fruitstreek. Achter mijn tuin ligt een plantage. Waarschijnlijk is dat ook niet gezond, maar ik stel me ook vragen over de kiwi's die ik dagelijks eet. Ze worden geïmporteerd en ik weet er dus nog veel minder over.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, vorige zaterdag was ik te gast bij de gewestelijke hofprijskampen van het Waasland. Een van de belangrijkste groepen participanten waren de eigenaars van de volkstuintjes van Sint-Niklaas. Deze activiteit vond voor de 22e maal plaats. Het was de tiende of twaalfde keer dat ik aanwezig was. Ik breng jaarlijks minstens eenmaal een bezoek aan een grote activiteit. Ik heb nogal wat banden met die mensen. Ik weet hoe belangrijk dit werk voor hen is, niet alleen omdat ze zorgen voor gezonde voeding, maar ook wegens het recreatieve, het ecologische en uiteraard ook het sociale aspect.

Het is mijn gewoonte om voor een paar prijzen te zorgen. Ik had deze keer geen prijs mee voor de mooiste of voor de grootste of de kleinste tuin, maar wel voor de jongste en voor de oudste deelnemer. De jongste was 34 jaar, de oudste 85 jaar. Ik vertel u dit omdat ik aan den lijve heb ondervonden hoe belangrijk die volkstuinten zijn.

Ik heb me gehaast om de studie op een heel snel tempo door te nemen, gisteravond en deze voormiddag. Mijn conclusie luidt dat voormalig minister-president Yves Leterme nogmaals gelijk had.

Ik zou willen suggereren, mijnheer de minister-president, om niet te overhaast te werken. Ik raad u aan om overleg te organiseren tussen administraties. Het is inderdaad niet alleen de ruimtelijke ordening die belangrijk is. Betreft u bij dat overleg alstublieft ook de steden waar nu volkstuintjes zijn. Ik zou ook graag zien dat de verenigingen van de betrokkenen erbij betrokken worden. Zaterdag was immers ook de nationale voorzitter van de volkstuinten aanwezig. Die man had wel iets te vertellen. Ik denk dat hij u waardevolle beleidsideeën kan geven. Ik heb aan de betrokkenen trouwens al gezegd dat ik deze boodschap hier zou overbrengen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb de studie overgemaakt en iedereen heeft die kunnen lezen, de ene al wat sneller dan de andere. De studie bevat heel waardevolle elementen. Ik wil onderstrepen dat ook alle suggesties, die hier zijn gedaan heel waardevol zijn. Ik zal ze verder onderzoeken.

Mevrouw Vogels, ik kan u verzekeren dat ik het engagement van mijn voorganger heb overgenomen. In september heb ik de tentoonstelling van het Documentatie- en Onderzoekscentrum voor Religie, Cultuur en Samenleving (KADOC) bezocht over de geschiedenis van de volkstuintjes, de revival en het actuele belang ervan. Ik zal er aandacht aan besteden en het beleid verder uitwerken. Laat daar geen twijfel over bestaan.

Ik zal daarover met de collega's van de Vlaamse Regering van gedachten wisselen want er zijn aspecten van ruimtelijke ordening, leefmilieu en nog andere elementen aan verbonden. Ik zal er dus binnenkort de betrokken ministers over aanspreken, de zaken evalueren en nagaan welke beleidsaanbevelingen kunnen worden uitgewerkt. Op 19 oktober heeft daarover al een interkabinettenwerkgroep (IKW) plaats.

De aanbeveling om een aanspreekpunt op te richten, lijkt mij inderdaad een interessante suggestie. Er is ook de suggestie om er de lokale besturen, de verenigingen en alle mensen die al jaren in deze verenigingen werk en energie hebben gestoken, daarbij te betrekken. Zij kunnen hierin een rol spelen, zoals is gesuggereerd. Zowel de lokale besturen als de verenigingen kunnen bij het organiseren van het aanspreekpunt bij de Vlaamse overheid een rol spelen.

In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is daarvan een geslaagd praktijkvoorbeeld te vinden, waar we lessen uit kunnen trekken. De praktische invulling, taakstelling, adviesfunctie, vorming, praktische en financiële ondersteuning van initiatieven wordt op korte termijn overlegd.

Er is verwezen naar het opmaken van RUP's waarin gebieden voor volkstuintjes kunnen worden opgenomen. Ik zal er met de bevoegde ministers over spreken. Ook andere suggesties zal ik meenemen, zoals het uittrekken van middelen ter stimulering, het voorbeeld van het vrijmaken van terreinen voor woonwagens of gronden die de watertoets niet doorstaan. Ik heb alle voorstellen zorgvuldig genoteerd en zal ze meenemen tijdens de besprekingen. Nu al gaat mijn kabinet bij de afbakening van stedelijk gebied stelselmatig na of ruimte is vrijgemaakt voor volkstuintjes.

De studie is ook interessant op het vlak van de aanbevelingen. Ik neem op korte termijn al een initiatief, namelijk op 19 oktober, om er met de bevoegde ministers over van gedachten te wisselen. Het gaat immers niet alleen om de minister van Landbouw, maar ook om de ministers van Ruimtelijke Ordening of Leefmilieu. We zitten op dezelfde golflengte als het over aanbevelingen gaat zoals het aanspreekpunt of het erbij betrekken van de lokale besturen en de verenigingen. Ik zal er van zodra de punten wat concreter zijn geformuleerd, tekst en uitleg over verschaffen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik begrijp dat hij niet onmiddellijk een concreet antwoord kan verschaffen, maar dat hij de suggesties meeneemt en de aanbevelingen uit de studie op korte termijn ter harte neemt. Dat is alleen maar positief. We kijken uit naar de resultaten.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb nog een suggestie. Het zou goed zijn om de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) hierbij te betrekken omdat zij nu al voor een gedeelte verantwoordelijkheid opneemt ten aanzien van de bestaande volkstuintjes. Wanneer mag hierover een nieuwe vraag worden gesteld?

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord en de toezeggingen die er zijn gegeven, zoals het gemeenschappelijke aanspreekpunt, het feit dat er een gecoördineerd beleid tot stand zal komen en men met de verschillende bevoegde kabinetten samen zal zitten. Ook de suggestie om een stimuleringsbeleid te voeren, wordt meegenomen.

Wat het aspect ruimtelijke ordening betreft, is er op dit moment geen enkel alibi voor lokale overheden om geen beleid te voeren omdat men ervan uitging dat dit alleen kon in duidelijk afgebakende gebieden. Ik wil het volgende even duidelijk stellen. Ik heb geen enkel probleem met een bijkomende bescherming. Het zou wel verkeerd zijn als deze bijkomende bescherming de facto een verenging zou betekenen, en lokale overheden niet langer over de ruime mogelijkheden kunnen beschikken om volkstuintjes te creëren.

Ik besef dat het om een woongebied gaat, maar het gaat ook over woonuitbreidingsgebieden, gebieden voor openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen waar nu al volkstuintjes kunnen worden ingericht. Het kan zijn dat een stad of gemeente nu al een beleid kan voeren. Iedere bijkomende bescherming is interessant, maar sommige overheden gebruiken het als alibi om nog geen beleid te voeren. Er zijn heel veel gebieden die nu al in aanmerking kunnen komen voor het inrichten van een volkstuintje.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord en het feit dat hij suggesties meeneemt. Zeker van belang bij het begin van de gemeentelijke legislatuur – en de gemeenten hebben nu nog vijf jaar te gaan – is dat er allicht ook gemeenten moeten worden gestimuleerd. As ze weten dat de Vlaamse overheid het beleid mee ondersteunt, ben ik ervan overtuigd dat er initiatieven van onderuit zullen groeien.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik bedank iedereen voor alle suggesties. U hebt me aangespoord om voorzichtig te zijn en mijn tijd ervoor te nemen. Ik zal de juiste tred aanhouden en zorgen voor de goede resultaten waarvoor hier wordt gepleit.

De voorzitter: Ik wil nog even de suggestie meegeven om binnen een aantal maanden tussen Nieuwjaar en Pasen in overleg met het kabinet, over de resultaten van de gesprekken met de verschillende kabinetten en over de implementatie van de studie een gedachtewisseling te houden.

Het incident is gesloten.
